

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206491
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8812206491.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Milana Majerníka v sporovej veci žalobcu: Mesto Vranov nad Topľou, Dr. C. Daxnera 87/1, 093 16 Vranov nad Topľou, IČO: 00332933 zastúpeného JUDr. Ing. Michalom Plentom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Sídlisko Okulka 19/42, IČO: 37943324, proti žalovanému: BYTERM, s.r.o., so sídlom Sídlisko I. č. 1008, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 31 668 879, zastúpenému JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Kalinčiakova 10, IČO: 35511028, o zaplatenie 14.034,85 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Cb/58/2012-436 z 30.6.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 14.034,85 eur s 9 % úrokom z omeškania od 15.12.2012 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že zo spisu 9Cb/138/2006 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 24.2.2010 bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 7.966,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 11,42 % ročne od 28.9.2006 do zaplatenia. Tento rozsudok bol Krajským súdom v Prešove potvrdený rozsudkom zo dňa 14.9.2010. Následne však uznesením zo dňa 31.5.2012 NS SR rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4Cob/26/2010-324 zo dňa 14.9.2010 v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 7.966,54 eur s úrokom z omeškania 11,42 % od 28.9.2016 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie je už právoplatne skončené. Dňa 28.11.2017 bolo vo veci rozhodnuté, tak že žaloba žalobcu spoločnosti BYTERM, s.r.o. po zmene I.M. GROUP - spol. s r.o. bola zamietnutá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.2.2018.

3. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že ohľadom dôvodov zamietnutia žaloby žalobcu, bolo konštatované, že súd posúdil nárok žalobcu, ktorý je predmetom tohto konania, ako náhradu škody z nasledovných dôvodov. Súd vychádzal zo spôsobu výpočtu žalovanej sumy a jej výsledku. Žalobca v odôvodnení žaloby dlžnú sumu 7.966,54 eur vypočítal, ako mesačný príjem žalobcu, za 500 prípojok - 70,- Sk, čo predstavuje sumu 35.000,- Sk a za 500 prípojok po 10,- Sk - 5.000,- Sk, čo spolu mesačne predstavuje sume 40.000,- Sk, násobene 6 mesiacmi, za prvý polrok 2002, čo spolu predstavuje odmenu vo výške 240.000,- Sk to je 7.966,54 eur, a to podľa bodu 3 zmluvy. Výpočet uplatneného nároku

zodpovedá ušlej odplate za prvý polrok 2002. Ďalším dôvodom na základe, ktorého súd posúdil, že žalovaný nárok je žalovaný z titulu škody a nie z titulu zmluvnej pokuty, vyplýva aj zo samotnej citácie zmluvnej pokuty, ako je to uvedené v ods. 6 zmluvy zo dňa 6.2.2011, kde je uvedené, že výška zmluvnej pokuty je stanovená, ako 24-násobok paušálnej mesačnej sumy vypočítanej podľa článku 3 bodu 1 tejto zmluvy, spolu za všetky bytové prípojky, so stavom ku dňu podpísania tejto zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že spôsob výpočtu zmluvnej pokuty mal byť iný, ako 24-násobok paušálnej mesačnej sumy za bytové jednotky ku dňu podpísania zmluvy. Spôsob výpočtu žalovaného nároku je odlišný, od spôsobu výpočtu dohodnutej zmluvnej pokuty. Súd považuje za potrebné uviesť, že zmluvná pokuta v zmluve bola dohodnutá, ak sa zmarí účasť zmluvy, tejto zmluvy, ktorej je prevádzkovanie TKR alebo akýmkoľvek spôsobom znemožní prevádzkovateľovi vykonať dohodnuté činnosti, resp. vo vykonávaní pokračovať. Z uvedeného vyplýva, že základný účel zmluvy bol zmarený v priebehu roku 2001 s tým, že tento účel zmluvy nebol obnovený, ani do výpovede zmluvy. To znamená, že od roku 2001, teda od začiatku, ako to tvrdili strany, až do ukončenia platnosti zmluvy, zmluva bola porušená. Zmluvná pokuta mohla byť uplatnená, ak došlo k znemožneniu prevádzkovania TKR a nie za každý deň, resp. po stav nemožnosti vykonávania dohodnutej činnosti. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 6.2.2001 pôvodný žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o zabezpečení prevádzky TKR. Touto zmluvou sa v súlade s ustanovením § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka zmluvné strany dohodli na predmete zmluvy, ktorou je prevádzkovanie TKR, bytovej prípojky, televízneho káblového rozvodu na Sídl. Juh a na ulici Mlynskej, mesta Vranov nad Topľou. Žalovaný sa v zmysle článku 3, bod 1 zmluvy zaviazal, ako objednávateľ zaplatiť pôvodnému žalobcovi ako prevádzkovateľovi za poskytnuté služby paušálnu cenu, a to za každú bytovú jednotku so základnou ponukou programov v sume 10,-Sk za jeden mesiac a za každú bytovú prípojku s rozšírenou ponukou programov sumu 70,- Sk za jeden mesiac. Predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, bola platná, ako bolo zistené v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 8Cb/226/2003 táto zmluva zanikla až výpoveďou žalovaného zo dňa 1.3.2004. Žalobca si v konaní uplatnil právo na náhradu škody. Podľa ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný uhradiť škodu, kým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Podľa ustanovenia § 378 Obchodného zákonníka, škoda sa nahrádza v peniazoch, pričom podľa ustanovenia § 379 zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, nenahrádza sa skutočná škoda, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že pôvodnému žalobcovi bolo po 1.7.2011 znemožnené prevádzkovanie televíznych káblových rozvodov, teda došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti o zabezpečení prevádzky televíznych káblových rozvodov žalobcovi. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje škoda, ak z dojednaní účastníkov zmluvnej pokuty, nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcu zmluvnú pokutu, len ak je to medzi účastníkmi dohodnuté. Najvyšší súd v uznesení 4MOBdo/8/2011 uviedol, že zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či veriteľovi vznikla porušením povinností, škoda. Veriteľ je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu škody spôsobenú porušením povinnosti zo záväzku zabezpečeného zmluvnou pokutou, ak z dojednaní účastníkov zmluvnej pokute, nevyplýva niečo iné. Keďže z dojednaní zmluvy o prevádzkovaní TKR nevyplýva, že veriteľ je oprávnený požadovať náhradu škody, spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta a nie je takisto dojednané, že veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, potom žalobca nemôže v konaní požadovať náhradu škody, ak nie sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, neexistuje dohoda zmluvných strán, že popri zmluvnej pokute, je možné aj požadovať náhradu škody, resp. je možné žiadať náhradu škody presahujúcu výšku zmluvnej pokuty. Ak žalobca podľa nich požaduje zaplata škody podľa ustanovenia § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, si nedojednal možnosť popri zmluvnej pokute požadovať aj náhradu škody, resp. že je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, potom nárok žalobcu na náhradu škody za znemožnenie prevádzkovania TKR v prvom polroku 2002, je nedôvodný. Keďže z uvedeného dokazovania vyplýva, že žalobca si nemôže uplatniť nárok na náhradu škody, súd žalobu zamietol.

4. Pôvodne však bolo podľa obsahu právoplatne rozhodnuté inak. Rozsudkom zo dňa 24.2.2010, č.k. 9Cb/138/2006-283 bolo rozhodnuté tak, že Mesto Vranov nad Topľou ako žalovaný bol zaviazaný zaplatiť zaplatil žalovanému, spoločnosti BYTERM, s.r.o. sumu 7.966,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 11,42 % od 28.9.2006 do zaplata a trovy konania vo výške 1.760,85 eur. K zmene došlo, ako je vyššie uvedené, až neskôr.

5. Z výzvy zo dňa 8.11.2010 vyplýva, že právny zástupca spoločnosti BYTERM, s.r.o. vyzval žalobcu o plnenie v zmysle citovaného rozsudku 9Cb/138/20006-283, a to istiny, úrokov z omeškania trov konania na účet č. XXXXXXXX/XXXX, M. XXX, X. XXXX.

6. Z výpisu z účtu žalobcu na čl. 15 - 16, aj z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že peniaze v žalovanej sume boli žalobcom žalovanému zaslané aj s odkazom na list právneho zástupcu zo dňa 8.11.2010 L.. U. M., ktorý žiadal súdom priznanú sumu zaslať na účet č. XXXXXXXX/XXXX, M. XXX, X. XXXX.

7. Z vyjadrenia X. zo dňa 16.2.2015 vyplýva, že účet č. XXXXXXXX/XXXX vedie na meno L.. U. M..

8. Z výzvy žalobcu zo dňa 25.6.2012 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 14.034,85 eur pozostávajúcej z istiny v sume 7.966,54 eur, úrokov z omeškania v sume 3.757,89 eur, trov konania v sume 1.790,85 eur a 519,57 eur.

9. Žalobca teda zaslal žalovanému sumu istiny vo výške 7.966,54 eur, úroky z omeškania v sume 3.757,89 eur, a trovy konania prvého stupňa v sume 1.790,85 eur a trovy odvolacieho konania 519,57 eur.

10. Z plnej moci zo dňa 26.6.2006 nachádzajúcej sa v spise 9Cb/138/2006, v spise vyplýva, že spoločnosť BYTERM, s.r.o. splnomocnila JUDr. Miloša Kaščáka aby žalovaného vo veci 9Cb/138/2006, (v spise 11Cb/58/2012 je plná moc na čl. 122) obhajoval, respektíve vo všetkých veciach ho zastupoval, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzatváral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, dedičstvo odmietal alebo neodmietal, menoval rozhodcu a uzavieral rozhodcovské zmluvy, to všetko i vtedy keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Toto splnomocnenie dal žalovaný i v rozsahu práva a povinnosti podľa Trestného poriadku, Občianskeho súdneho poriadku.

11. Z obsahu uvedeného plnomocenstva vyplýva, že žalovaná spoločnosť splnomocnila aj JUDr. Miloša Kaščáka na vymáhanie nárokov a na prijatie nárokov.

12. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že JUDr. Miloš Kaščák bol splnomocnený na prijatie plnenia v mene žalovaného v zmysle rozsudku vo veci 9Cb/138/2006, čo asi urobil a plnenie prijal. Uvedené skutočnosti vyplývajú z výpisu z účtu.

13. V konaní bolo zistené, že žalobca plnil podľa výzvy právneho zástupcu žalovaného v konaní 9Cb/138/2006 zo dňa 8.11.2010 v zmysle vyššie citovaného rozsudku 9Cb/138/20006-283, a to istinu, úroky z omeškania a trovy konania na účet č. XXXXXXXX/XXXX, M. XXX, X. XXXX, ktorý mu uviedol právny zástupca žalovaného v konaní 9Cb/138/2006 JUDr. Miloša Kaščáka a ktorý mu preukázateľne patril.

14. Z výpisu z účtu žalobcu na čl. 15 - 16 vyplýva, že peniaze v žalovanej sume boli žalovanému zaslané aj s odkazom na list právneho zástupcu zo dňa 8.11.2010 JUDr. Miloša Kaščáka, ktorý žiadal súdom priznanú sumu zaslať na účet č. XXXXXXXX/XXXX, M. XXX, X. XXXX. Bolo preukázané, že účet č. XXXXXXXX/XXXX bol vedený na meno JUDr. Miloš Kaščák.

15. Z plnej moci zo dňa 26.6.2006 nachádzajúcej sa v spise 9Cb/138/2006 vyplýva, že spoločnosť BYTERM, s.r.o. splnomocnila JUDr. Miloša Kaščáka na vymáhanie a na prijatie plnenia za žalovaného, teda žalovaný ho splnomocnil aj na vymáhanie nárokov a na prijatie nárokov. Súd mal za to, že JUDr. Kaščák bol poverený, splnomocnený na prijatie aj plnenia za žalovaného.

16. Preto súd vyjadreniu žalovaného že JUDr. Kaščáka vymáhaním dlžnej sumy žalovaný nepoveril neuveril. Ide o zavádzajúce tvrdenie v snahe vyhnúť sa vráteniu nedôvodne zaslanej sumy aj v súvislosti s tým, že menovaný advokát vo veci ako svedok odmietol vypovedať, pretože ho žalovaný nezaviazal mlčanlivosťou. Je možné domnievať sa že to bolo účelové. Je absurdné tvrdenie, že žalovaný ako právnická osoba nedisponovala účtom.

17. Súd preto po opätovnom preskúmaní veci zistil, naplnenie predpokladov a skutkových podstát pre vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcu ohľadom sumy istiny 7.966,54 a úrokov 3.757,89 eur a trov v sume 1.790,86 eur a 519,57 eur, spolu 14.034,85 eur tak, ako je to vyššie uvedené.

18. Keďže súd dospel k záveru, že k bezdôvodnému obohateniu pokiaľ sa týka vyplatenia istiny 7.966,54 a úrokov 3.757,89 eur, a trov v sume 1.790,86 eur a 519,57 eur, spolu 14.034,85 eur na strane žalobcu došlo, tak ako je to vyššie uvedené súd žalobe ako dôvodnej čo do istiny vyhovel.

19. Žalobca žiadal priznať ešte aj úroky z omeškania od 19.6.2012 do zaplattenia s odkazom na uznesenie zo dňa 14.9.2012, 4Cob/26/201-324, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 18.6.2012.

20. Pokiaľ ide o úroky z omeškania súd poukazuje, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu výzvou zo dňa 25.6.2012, teda až po doručení vyššie cit. uznesenia, v konaní nijako nepreukázal, kedy výzvu žalovanému doručil. Súd dospel k záveru že k 19.6.2012 odkedy žiadal úroky z omeškania, nemohol byť už v omeškaní.

21. Súd za kvalifikovanú výzvu, ktorá bola žalovanému doručená považoval až žalobu, túto si žalovaný prevzal dňa 11.12.2012. Po uplynutí primeranej 3-dňovej lehoty na plnenie sa do omeškania mohol dostať až od 15.12.2012. Preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania až od 15.12.2012 do zaplattenia v zmysle platných predpisov k tomuto dátumu a vo zvyšnej časti ich, ako nedôvodné zamietol.

22. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

23. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to len proti výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené a proti súvisiacemu výroku o trovách konania, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

24. Poukázal na to, že nesúhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie, pretože tento dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP).

25. Poukázal na to, že rozsudok je nesprávny v tom, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný v tomto spore, pretože žalobca plnil na účet iného a nie na účet žalovaného. Rozsudok odporuje súdnej praxi. Zrušenie právoplatného rozhodnutia deklaratórnej povahy nezakladá bez ďalšieho právo strany v konaní na vrátenie poskytnutého plnenia, pretože rozhodujúce je, či právny dôvod plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Zrušenie právoplatného rozsudku by založilo samo o sebe právo na vydanie bezdôvodného obohatenia iba v prípade právoplatného rozsudku majúceho konštitutívne účinky, tak ako to vyplýva z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 18/2016.

26. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

27. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

28. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ktorý odvolaním žalovaného napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

29. Pokiaľ ide o preskúmanú časť rozsudku, možno konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

30. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 458 ods. 1 Obchodného zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

32. Podľa ustanovenia § 22 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

33. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 9Cb/138/2006 poveril žalovaný JUDr. Miloša Kaščáka, plnou mocou z 26.6.2006, na vymáhanie a na prijatie plnenia za žalovaného pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré sú v súčasnosti predmetom tohto konania, z čoho vyplýva, že tento právny zástupca bol poverený na prijatie plnenia za žalovaného. Tieto okolnosti nepochybne vyplývajú z dokazovania vykonaného na súde prvej inštancie, najmä z predmetnej plnej moci z 26.6.2006, ktorej obsah tieto okolnosti jednoznačne potvrdzuje. Tento advokát vystupoval teda ako osoba oprávnená na prijatie vymáhania nárokov, ktoré sú v súčasnosti predmetom tohto konania, a teda vlastne ako platobné miesto, na ktoré boli predmetné finančné prostriedky poukázané - účet vedený na meno tohto advokáta pod č. XXXXXXXX/XXXX.

34. Za týchto okolností možno konštatovať, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného a žalovaný je pasívne legitimovaný na vrátenie týchto finančných prostriedkov, nakoľko predmetné finančné prostriedky boli žalovanému priznané pôvodne rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 9Cb/138/2006 z 24.2.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 4Cob/26/2010-324 zo 14.9.2010. Následne však vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý uznesením sp.zn. 4MOBdo/8/2011 z 31.5.2012 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Konanie v pôvodnej veci vedenej pod sp.zn. 9Cb/138/2006 Okresného súdu Vranov nad Topľou je právoplatne skončené. Žaloba voči žalobcovi (v tomto konaní) bola zamietnutá a výsledky konania pod sp.zn. 9Cb/138/2006 preukazujú, že žalovaný nemal právny nárok na finančné prostriedky, ktoré sú v súčasnosti predmetom tohto konania.

35. Správne preto uzavrel žalobca, že všetky finančné prostriedky, ktoré žalovaný obdržal na základe vyššie uvedených predchádzajúcich rozhodnutí spĺňajú kritérium bezdôvodného obohatenia a je povinnosťou žalovaného tieto vrátiť, teda istinu vo výške 7.966,54 eur, úroky vo výške 3.757,89 eur, trovy konania v sume 1.790,86 eur a 519,57 eur, teda spolu sumu 14.034,85 eur. Za daných okolností, keď konanie v predchádzajúcej veci, v rámci ktorého boli finančné prostriedky tvoriace predmet tohto konania pôvodne priznané, je právoplatne skončené a jeho výsledok je v neprospech žalovaného, nie je namieste konštatovať, že vyššie uvedená judikatúra ústavného súdu, o ktorú sa žalovaný opiera, je v súčasnosti v prejednávanej veci relevantná, nakoľko v predchádzajúcom konaní sp. zn. 9Cb/138/2016 Okresného súdu Vranov nad Topľou bolo právoplatne vyriešené, že z hľadiska hmotnoprávného nároku žalovaného na predmetné finančné prostriedky nie sú dôvodné.

36. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobe v tomto smere vyhovel a so zreteľom na to, že správne je ustálený aj úrok z omeškania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).